

ZÍSKAJ SI

SVOJHO
BIRMOVANCA

Martindom

Spoločenstvo pri Dóme sv. Martina

Nahlas

Ver.sk

Nakupujte srdcom...

...pár slov

Táto príručka má slúžiť každému, kto je zodpovedný za prípravu birmovancov. Či už je to kňaz vo farnosti, diakon alebo laický animátor. V tejto príručke ti dáme niekoľko tipov, ako pomôcť birmovancovi, ktorého pripravuješ na sviatosť birmovania, aby čo najužitočnejšie využil čas prípravy na túto sviatosť.

Najprv sa pozrieme na cieľ prípravy na sviatosť birmovania. Neskôr sa spolu pozrieme na niekoľko omylov, ktoré často robia animátori, ktorí pripravujú birmovancov.

Cieľom prípravy na „birmovku“ je: dobre pripraviť človeka na dovŕšenie krstnej milosti. Teda človek získal v krste sviatostnú milosť, ktorá sa birmovaním dovŕšuje. Účinok sviatosti birmovania spočíva v osobitnom vyliatí Ducha Svätého. V takom vyliatí, aké dostali apoštoli v deň Turíc.

Čo znamená dobrá príprava na prijatie sviatosti? V KKC sa píše, že príprava na birmovanie má viesť k intímnejšiemu zjednoteniu s Kristom, k živšej dôvernosti s Duchom Svätým. Birmovná katechéza sa má usilovať o prebudenie vedomia príslušnosti ku Kristovej Cirkvi a k farskému spoločenstvu. (porov. KKC 1309)

Takže, aby sme si vedeli dať spätnú väzbu, treba sa po tom, čo sme rok alebo dva pripravovali niekoho na birmovku spýtať samých seba:

// či je birmovanec intímnejšie zjednotený s Kristom,

// či má živšiu dôvernosť s Duchom Svätým,

// či sme prebudili vedomie príslušnosti k Cirkvi a k farskému spoločenstvu.

Ak na všetky tri otázky dokážeme odpovedať „*áno*“, prípravu sme vykonali dobre.

Toto je alfa o omega celej prípravy na birmovku. Cieľ teda máme. Definovanie cieľa je veľmi dôležité z toho dôvodu, že vieme ktorým smerom sa máme uberať. Ak by sme nemali cieľ, len by sme tak plávali a neustále bezcieľne blúdili. Ideálne je napísať si tieto ciele niekam, kam často chodíme, napr. na papier a pripnúť ho magnetkou na chladničku, alebo na plochu notebooku, prípadne do peňaženky. Autori motivačnej literatúry píšú o tom, že kým sa nám zaŕňuje cieľ, treba si ho každodenne opakovať, až ho budeme vedieť naspamäť, aj keď sa o polnoci zobudíme. Ak ho budeme vedieť naspamäť, budeme vedieť lepšie rozlíšiť, ktoré činnosti máme, prípadne nemáme robiť.

Teda prvá úloha, ktorú treba splniť je:

Zapíš si tieto ciele na nejaké miesto, ktoré máš často pred očami. Ak toto neurobiš, stane sa táto príručka, iba ďalšou v poradí, ktorú si prečítaš, ale nebude z nej efekt.

Ako sa však dostať k cieľu prípravy na birmovku? V prvom rade sa musíme najskôr pozrieť na osobu animátora. Aký by mal byť animátor, aby pritiahol druhých k Bohu? To budeme riešiť v

Prvá kapitola

Osoba animátora

Animátor by mal mať niekoľko veľmi potrebných vlastností, ktoré mu pomôžu v príprave birmovancov.

1. Blízkosť pri Bohu

Animátor by mal byť blízko pri Bohu, aby vedel priviesť k Bohu birmovancov. V animátorstve ide o to, aby sme druhým pomohli na ceste k Bohu. Aby sa k nemu každý birmovanec vedel prakticky priblížiť.

Asi ťažko by animátor ukázal cestu k Bohu, ak by bol ďaleko od neho. Animátor by mal byť príkladom v blízkosti Bohu. Ježiš si vybral Dvanástich, aby ich učil. Niektorí z nich boli úplne obyčajní ľudia, ktorí neboli ničím výnimoční. Ježiš sa však často za nich modlil, trávil veľa času sám s Bohom. A dvanásti apoštolí to videli. Ježiš im bol príkladom v modlitbe a osobnom stretnutí s Bohom. Možno birmovancom nie sú príkladom rodičia, ktorých birmovanci nevidia sa modliť, ale príkladom môže byť animátor. Môže ich ovplyvniť svojim modlitebným životom. Birmovanci by mali vidieť, ako sa animátor modlí a mali by vedieť, že trávi čas osamote s Bohom.

2. Priateľstvo

Birmovanci by mali zo strany animátora prežívať priateľstvo alebo duchovné otcovstvo. Ježiš bol priateľom Dvanástich. Prežívali spolu mnoho situácií neprijatia, ale aj úspechov. Vedeli, že s Ježišom sa môžu rozprávať o čomkoľvek, môžu sa mu zdôveriť alebo predložiť mu svoje požiadavky. Napriek tomu, že Ježiš ich v niektorých situáciách prísne pokarhal. Vedeli, že ich má veľmi rád. Rozdiel je hlavne v tom, že niekto vie vynadať s láskou a niekto bez lásky. V animátorstve je potrebné sa naučiť umeniu, aby napriek určitej neobľomnosti v niektorých veciach, prežívali birmovanci od animátora láskavý postoj. Toto umenie nie je každému vlastné a ak ho nemáš, pros o túto schopnosť Boha. Dokumenty hovoria o tom, že veľakrát je práve správanie kresťanov prekážkou k tomu, aby druhí spoznali Boha. Jednoduchá otázka pre teba. Je tvoje správanie prekážkou k tomu, aby birmovanci spoznali Boha osobne? Neodrádza ich tvoj postoj k nim? Si im priateľom?

Pár tipov ako sa stať priateľom alebo duchovným otcom

3. Každodenná modlitba za birmovancov

Naše prirodzené schopnosti sú v duchovnom zápase o životy mladých takmer nanič, ak nie sú podporené modlitbou za birmovancov. Je dôležité sa modliť za nich každý deň. Za to, aby spoznali Boha osobne, aby ho pustili do svojho srdca. Dôležité je vedieť, že nebojujeme proti samotným birmovancom, ale bojujeme o ich spásu. Lebo nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach. (Ef 6,12)

Modlitbou sa postavíme proti úkladom diavla, ktorý má tiež záujem o birmovancov. Keď si len uvedomíme, či sa vôbec niekto modlí za toho chalana alebo dievča, ktoré chodí na prípravu. Možno babka, alebo rodičia. Čo ak má ale rodinu, ktorá sa nemodlí?

4. Odpustenie

Nie je možné stáť na piedestáli, a zároveň chcieť, aby nás mladí mali radi. Dôležité je opustiť piedestál a priblížiť sa mladým. Niektoré média často predstavujú farárov iba v zlom svetle. Jazdia na drahých autách, obťažujú miništrantov, chcú iba peniaze. Toto je obraz, ktorý formuje prístup mladých ku kostolu, viere a kňazom. K mladým je potrebné sa priblížiť, aby spoznali, že aj animátor, prípadne kňaz sú ľudia, ktorí majú svoje chyby, hriechy a nedokonalosti. Že sa boja so svojimi problémami, ale napriek tomu tieto problémy prežívajú s Ježišom Kristom, ktorý je reálnou osobou v ich živote. Netreba budiť dojem, že sme dokonalí a vieru s Pánom Bohom máme v malíčku. Niekedy treba byť aj prísny, ale s láskou. Nieкто je prísny až tak, že „odpáli“ birmovanca a nedá mu šancu chybu napraviť. Birmovanci by v nás mali spoznať obraz láskavého Boha, ktorý nezanevrie na človeka, ak ten spácha hriech, ale túži po odpustení hriechu. Niekedy spravodlivosť nie je na mieste a treba dať radšej priestor láske. Veď ak by Boh mal uplatniť spravodlivosť voči nám, nikto z nás by nemal šancu na dobré vyhliadky.

V žiadnom prípade si netreba dať skákať po hlave, avšak trochu sa pokoriť a nebrať každý výmysel úplne vážne. Mladí sa radi zabávajú a ich národným športom je skúšanie autorít. V zásadách treba zostať pevný. Ak raz niečo animátor povie, mal by sa toho držať. Raz si jeden birmovanec zo skupinky hádzal šípky do terča. Zakázal som mu to, lebo počas preberania témy to vyrušovalo. Nedal si však povedať a hádzal ďalej. Tak som mu povedal, že ak ešte raz hodí šípku, tak môže ísť domov. Chalanisko ju hodil a ešte k tomu mne do ruky. Čo asi nasledovalo? Skúste hádať. Porušenie pravidla malo za následok trest. Viem, že mi nechcel hodiť šípku do ruky, ale pravidlo už bolo vyslovené. Ak hodíš, pôjdeš domov. Hodil a tak išiel. Pravidlá z nás nerobia nepriateľov. Nepriateľov z nás robí skôr „nestátie“ si za zásadami, ale tiež oveľa viac, nedodržiavanie pravidiel, ktoré nikto nedefinoval. Pre vysvetlenie: Každý birmovanec pochádza z iného prostredia, kde niektoré veci, ktoré my považujeme za „nenormálne“, sú normálne. Ak niekoho potrestáme za niečo, čo je pre neho normálne, lebo u mňa urobil nenormálnu vec, stretne sa s nepochopením. Teda predtým, ako vyvodíme dôsledky, musia byť definované pravidlá.

5. Tím animátorov

Je výborné vybudovať tím animátorov, ktorý sa podľa možností stretáva v týždennej frekvencii. Spolu, na čele s hlavným animátorom, rozoberajú rôzne úspechy alebo neúspechy aktuálnej prípravy v skupinkách, plánujú akcie, a hlavne sa spolu modlia za birmovancov. Toto veľmi upevňuje vzťahy a dáva poriadnu pridanú hodnotu do prípravy birmovancov, čo sa prejaví určite aj na úspechu prípravy.

Druhá kapitola

Omyly v príprave na birmovku

1. Naučiť birmovancov odrapotať modlitbu a poučky

Opäť si treba spomenúť, čo je cieľ prípravy na birmovku: Zjednotiť ho lepšie s Kristom, aby dôveroval Duchu Svätému a aby sa zapojil do spoločenstva. Niekdy sa však príprava „zvrhne“ na to, aby birmovanec vedel „dôležité formulované modlitby“, aby vedel odpovedať na otázky spojené s vierou, ale zabúda sa na vzťah s Bohom. Áno, je dôležité vedieť formulované modlitby aj vedieť odpovede na otázky spojené s vierou. **Ale iba toto birmovancov nepriblíži k Bohu.** Takto sa naplní iba vedomostná úroveň, ktorá sa nepretaví do života s Bohom, podľa jeho hodnôt.

Riešenie: v príprave je podstatné dať dôraz na vzťah s Ježišom. Toto je prítlačivé pre takmer každého človeka. Výborné je pripraviť príležitosti, kde sa tento osobný vzťah s Ježišom môže budovať. Napr. prečo nerobiť sv. omše špeciálne určené pre birmovancov? Prípadne adorácie s modlitbami spojenými so spievaním a hraním na gitare. Možno aj birmovanci by sa radi zapojili v hre na nejaký hudobný nástroj. Ísť cez víkend na duchovný výlet, kde by bolo viac priestoru na osobné spoznanie sa a čas prečítať si zo Svätého písma. Zároveň sa takto bude vytvárať aj partia birmovancov, prehľbovať sa budú kamarátstva a mladí takto už nemusia chodiť do partií, kde ide iba o alkohol a lacnú zábavu, ktorá s Bohom nemá nič spoločné.

2. Snažiť sa z birmovancov urobiť dobrých ľudí

Žiaľ, ani toto nie je cieľ prípravy na birmovku. My máme birmovancov napojiť na Ježiša Krista. Boh je niekedy nazývaný aj Dobro. On je jediný pôvodca všetkého dobra. Ak budeme obchádzať zdroj dobra budeme chodiť ako okolo pokladu, stále budeme s birmovancami krúžiť dokoľa, ale k pokladu ich nedostaneme.

Riešenie: Keď sa birmovanec stretne osobne s Ježišom, on má moc ho pritiahnúť bližšie k sebe. Ak bude mať birmovanec úprimný vzťah s Ježišom Kristom, Ježiš bude k nemu hovoriť, a birmovanec bude vedieť, čo sa Bohu páči a čo nie. Takto zmení svoj život a postupne Ježiš zmení jeho postoje, schémy myslenia a správania. Ježiš z birmovanca urobí človeka podľa seba – dobrého človeka.

3. Nekonfrontovať mladých s Ježišovou smrťou

Predstaviť život Ježiša bez hovorenia o jeho smrti by bol neúplný. Utrpenie patrí do života človeka a do života kresťana. Život s Ježišom nie je život bez problémov. Život s Ježišom je život plný ťažkostí aj radostí tak, ako každý život, ale je to tiež život vo vzťahu s Bohom. Jeho smrť má pre nás spásnosný význam. Aj pre birmovanca. Trpel za jeho konkrétne hriechy a obetoval sa pre neho, aby mohol prísť do nebeskej slávy.

Riešenie: Rozpovedať Ježišov príbeh, ako príbeh Božieho Syna, ktorý prišiel na tento svet v ľudskom tele, prežíval všetko, čo prežíva človek a nakoniec obetoval svoj život za každého jedného z nás svojou smrťou na kríži, aby sme mohli žiť naveky. Porazil hriech, smrť, diabla a otvoril nám bránu do neba. Jeho vyliatá krv nás zachraňuje. Svojou krvou nám získal večné vykúpenie.

4. Uraziť sa za hlúposti

Keď pracujeme s mladými vo veku 12-18 rokov, musíme vedieť, že ich životné postoje sa iba formujú. Každý z nich pochádza z iného prostredia, v ktorom mohli byť formovaní rozličným spôsobom. Niektorí neobedia bez toho, aby nevymysleli nejakú „lumpárnu“. A hlavne svojmu animátorovi. Vtedy to je totiž najväčšia zábava. Niekedy sa im dokonca aj podarí „huncútstvo“ dotiahnuť do úspešného konca a animátor je zosmiešnený. Môže na situáciu reagovať takým spôsobom, že sa smrteľne urazí a zasadne si na „huncúta“, alebo si dokáže aj zo seba trochu vystreliť a zasmiať sa.

Riešenie: Sv. Pavol nabáda na viacerých miestach k trpezlivosti. A to je riešenie aj tejto situácie. Možno sa treba vrátiť iba pár rokov dozadu a spomenúť si na vlastné „lumpoviny“. Spoločná zábava dokáže skupinu zbližovať. A ak nebudeš ako animátor blízko svojim birmovancom, k Bohu sa priblížia ťažko. Nechaj si vystreliť aj zo seba. „Prekusni to.“ Život nie je iba o poučkách, ako sa správať na úrovni. Mladí, a špeciálne birmovanci, prekypujú životom.

5. Snažiť sa zvládnuť všetko sám

Možno ťa straší myšlienka, že zase ideš ako animátor na stretnutie nepripravený. Úplne najlepšie spravíš, ak sa budeš priebežne počas týždňa modliť za birmovancov a za vaše spoločné stretnutia. Vôbec v tom nie si sám. Pán Boh je s tebou. Nechaj aj jeho pôsobiť. Nemusí byť všetko dokonale pripravené. Urob, čo vieš a v ostatnom sa spoľahni na Ježiša, ktorému na birmovancoch záleží oveľa viac ako tebe.

Riešenie: v niektorých farnostiach riešia prípravu na birmovku takým spôsobom, že okrem animátora v skupinke je aj pomocný animátor. Je to človek, ktorý sa popri animátorovi pripravuje na budúce samostatné vedenie skupinky. Na tohto človeka daj veľa práce, nech sa naučí, čo je byť animátorom v praxi. Takto sa stretne so situáciami, ktoré bude musieť niekedy sám riešiť. Takto sa dobre pripraví na budúcu samostatnosť. Povzbudzuj ho, veď ho. Možno aj niekto z birmovancov by chcel byť v budúcnosti animátor. Využi to, a tiež mu daj niečo na starosť. Existujú tiež mnohé svedectvá na YOUTUBE, alebo hotové stretnutia na internete. Naštuduj si niečo a čo je dobré, použi. Veľa toho už bolo vymysleného a ty si nemusíš nad tým lámať hlavu. Predpripravené materiály na stretnutia nájdeš na napr. na www.martindom.sk, alebo www.zksm.sk prípadne inde. Zaujímavé linky so svedectvami: www.misiefilmom.sk, www.mojpribeh.sk

6. Neísť na birmovancov cez ich prirodzené záujmy

Mladí ľudia majú dosť poučovania. Majú ho od rodičov, učiteľov, starých rodičov, starších súrodencov. A čakajú, že keď prídu na prípravu na birmovku, dostanú ďalšie poučovanie a nič iné, len ďalšie materiály na učenie. Možno by si ich mohol prekvapiť tým, že kresťanská formácia má veľa spoločného s každodenným životom.

Riešenie: V skutočnosti ale animátor nie je učiteľ. Slovo „animátor“, by sme mohli preložiť ako „oduševňovač“. Ten, ktorý ich nadchne pre Pána Boha. **Animátor nemá v prvom rade odovzdať vedomosti.** Najprv potrebuje ľudí, s ktorými pracuje, spoznať. Zaujímať sa o nich o ich prirodzené záujmy, ako napr. šport, hudba, turistika, krčma a podobne. Ideálne je, aby sa stal ich priateľom, a to sa dá hlavne pri nejakej spoločnej aktivite. Ísť spolu ako partia na výlet, alebo zahrať si futbal, prípadne basketbal. Ísť niekam so stanmi a prespať cez noc vonku. Takto sa utužia priateľstvá, vznikne väčšia otvorenosť v rozhovoroch. V prvom rade robte niečo, čo robia prirodzene a popritom vznikne priestor aj na duchovné témy. Na druhej strane, ak by išlo iba o robenie prirodzených vecí a neprešlo by sa aj do osobnej roviny, ako napr. „birmovaneč a Boh“, nebolo by to správne.

7. Hovoriť iba duchovné veci a nereagovať na ich prirodzené potreby

Duchovno, duchovno, duchovno. Riešiť počas prípravy na birmovku iba duchovno. Predstavme si, že niekto veľmi duchovnú oblasť v živote nerozvíja. Existujú takí birmovanci? Určite, a ešte k tomu dosť vysoké percento. Ak prídu na prípravu na birmovku a tam sa im snažíme v zhustenej forme dávať iba duchovnú formáciu, celé sa to minie účinkom. Na „neduchovných“ ľudí treba ísť s duchovnom a vecami okolo Pána Boha postupne a pomaly. Ani malému dieťaťu sa nedáva hneď mäso a chleba so slaninou, ale najprv niečo jednoduchšie. Najprv mlieko, potom zeleninové polievky a postupne pridávame hustotu.

Riešenie: Teda príprava na birmovku mala by byť iba o duchovne a duchovnej formácii. Často sa duchovno oddeľuje od bežného života. Ale my máme birmovancov naučiť žiť prirodzený život správne, objaviť duchovnú rovinu života a zapojiť Pána Boha do každodenného života. Boh sa zaujíma o to, ako sa darí birmovancom v škole, čo prežívajú vo vzťahoch k druhým, akú majú situáciu v rodine, o ich zdravie. Niekedy sa príprava na birmovku užije do vedomostí o Pánu Bohu. Kofko je sviatosti, ktoré sú dary Ducha Svätého? Ako sa modlí Verím v Boha? Toto sú dobré vedomosti, ale vedomosti väčšinou nespôsobujú úprimný vzťah k Bohu. Ten spôsobuje otvorenosť voči nemu, zdieľanie života s ním a podobne. Toto je potrebné ich naučiť. Náš život je prepletený. Duchovno s telesnom. Boh je ich dobrý Otec, ktorý ich veľmi ľúbi, túži po stretnutí s každým človekom, túži po oslave od birmovancov, po vzťahu s nimi a chce im tiež pomôcť v každej oblasti ich života.

8. Nemať spoločné stretnutia animátorov

Niekedy prípravu na birmovku vykonáva iba miestny kňaz sám, napr. raz za dva týždne sa stretne so všetkými birmovancami a povie im prednášku. Inokedy prebieha príprava v skupinkách s animátormi. Niekoľkí kňazi mi povedali, že mladí ľudia reagujú horšie na ich slová, ako na slová svojich rovesníkov, ktorí im hovoria o svojom živote s Bohom. Od kňazov to niekedy jednoducho „neberú“. Povedia si: „Jasný farár, je to jeho zamestnanie. Však ho za to platia.“

Riešenie: Ideálne je, ak sa prípravy na birmovku zúčastňuje viac animátorov, je veľmi vhodné mať spoločné stretnutia. Tu si môžu porozprávať rôzne skúsenosti s vedením skupiniek, poradiť si a pomodliť sa spolu za birmovancov. Môžu si dať spätnú väzbu na to, či sa im darí v troch oblastiach: **Či je birmovanec intímnejšie zjednotený s Kristom, či má živšiu dôvernú s Duchom Svätým, či prebudili vedomie príslušnosti k Cirkvi a k farskému spoločenstvu.** Veľmi dobré je, ak má miestny kňaz, alebo laik formáciu animátorov, kde ich posúva ďalej aj v schopnostiach dobre pripravovať birmovancov. Tu by mohlo ísť o duchovnú, teologickú a ľudskú formáciu. Nie je na škodu, ak aj animátori spolu niekam „vyrazia“, aj na pár dní a viac sa spoznajú. Pre prípravu na birmovku to bude určite veľkým prínosom. Ak ešte nie sú animátori v tvojej farnosti, je tu výborná šanca poslať ich na diecézne animátorské školy, kde prebiehajú stretnutia počas víkendov.

9. Po birmovke im nič neponúknuť

Prípravou na birmovku sa nekončí formácia kresťana. Kresťan sa zlepšuje celý život. Celý život napreduje, aby sa čoraz viac podobal na Ježiša Krista. Najčastejšou chybou je nevykrytá obdobia po birmovke. Aj preto sa stáva, že mladí po birmovke prestávajú chodiť do kostola.

Riešenie: Dôležité je vytvoriť spoločenstvo mladých, ktoré sa stretáva. Spolu sa modlia, idú na výlet a upevňujú si priateľstvá. **Sami od seba dajú málokedy podnet na ďalšie stretávanie. Toto by malo vzišť od kňaza alebo animátorov.** Vytvoriť naozajstné spoločenstvo kresťanov, kde sa za seba mladí modlia, kde si pomáhajú a záleží im na sebe. Výborné je pokračovať každý týždeň s mládežníckymi sv. omšami. Mladí si môžu vytvoriť malé stretnutia alebo pokračovať so svojimi animátormi v ďalšom stretávaní. Tentoraz už aj „pobirmovanci“ môžu svojou aktivitou priložiť ruku k dielu, aby spoločné stretnutia boli miestom bez nudy s veľkým ľudským a duchovným obohatením.

10. Nepovzbudzovať birmovancov do animátorstva

Neveríš, že z tých unudených birmovancov by mohli byť animátori? Neveríš, že majú hlad po Bohu? Neveríš, že Boh má moc z nich spraviť ľudí s apoštolským nadšením? Ja som to videl. Z unudených mladých, ktorí si robili srandu z celej prípravy na birmovku, sa stali nadšení animátori, plní viery v Boha. Boh má veľkú moc.

Riešenie: Už počas prípravy na birmovku je dobré vytipovať pár šikovných birmovancov, ktorí by mali záujem stať sa pomocnými animátormi. Môžu o rok, dva alebo tri spolu s animátormi pripravovať skupinku ďalšej generácie na birmovku. Existujú v každej diecéze aj animátorské školy, kde počas dvoch rokov prebieha príprava na animátorstvo. Je fajn šikovných birmovancov povzbudiť do toho, aby sa prihlásili a absolvovali túto prípravu. Dôležité je konať hneď po birmovke, lebo ak sa nezačne hneď, postupne nadšenie vyprchá a vo farnosti nezostane žiadny animátor alebo ich počet bude stagnovať.

11. Mať ročnú prípravu na birmovku so stretnutiami každý druhý týždeň

Je možné, aby sa človek zmenil za pár dní? Áno, niekedy sa človek zmení aj za 1 hodinu, ak Boh zasiahne do jeho života tak, že to ním zatrasie. Naozaj sa to deje. Ale v 95% pracuje Boh v živote človeka postupne. Z ročnej prípravy sú to vlastne mínus dva mesiace cez prázdniny, veď predsa nemožno birmovancov nútiť, keď majú voľno, chodiť na kostolné akcie. (Ešte odrátame vianočné prázdniny a Veľkú noc. Dáme birmovku na máj a zistíme, že bolo vlastne iba dvadsať stretnutí a z toho birmovanci absolvovali iba desať. Lebo 5 x zabudli, 3x ich ospravedlnili rodičia, 2x boli chorí, prípadne mali iné dôležité veci.

Kľúčová je dĺžka prípravy na birmovku. Dokumenty hovoria dvojročnej príprave. Keď už boli ako malí pokrstení a na prípravu nechodili, asi by bolo vhodné im to vynahradiť v príprave na birmovku. Nie preto, aby sme ich mučili, ale aby mal Boh možnosť pôsobiť v ich živote. Každé stretnutie počas prípravy na birmovku, každá modlitba, sv. omša, spoveď, je príležitosťou, aby sa birmovavec osobne stretol s Bohom. Teda príprava by mala byť určite dvojročná a s týždňovou frekvenciou. Ani cudzí jazyk sa nedá naučiť za desať stretnutí. **Je možné, aby sa stal človek dobrým kresťanom za desať stretnutí? Jasné, že nie.**

Riešenie: Ak tých stretnutí bude počas dvoch rokov približne do 80, k tomu nejaké mládežnícke sv. omše, výlety cez víkend alebo cez prázdniny, výrazne pomôžu, aby boli mladí osobne dotknutí Bohom. Z praxe, ktorú som zažil v jednej farnosti, keď sa porovnával prvý rok prípravy s druhým rokom na birmovku, kde v lete bol duchovný výlet, hovoria jednoznačne v prospech toho, že druhý rok prípravy vyzeral úplne inak – výrazne lepšie. Mnohých birmovancov sa počas prázdninového výletu dotkol Boh. V druhom roku chodili mnohí z nich na stretnutia veľmi radi a s nedočkavosťou sa tešili na birmovku.

Ako by malo vyzerat' birmovanecké stretko?

Môžete sa stretnúť na fare. Ale nie je zlé stretnúť sa aj u birmovanca doma. Takto má animátor kontakt aj s rodičmi. Rodičia tiež môžu byť pokojní, že s ich deťmi sa nič „nekalé“ nedeje.

Na úvod je dobré pomodliť sa. Ak vie animátor hrať na gitaru, môžu Bohu zaspievať nejakú oslavnú pieseň. Môže nasledovať „kolečko“ chvál a ďakovaní. Animátor napr. povie: „Pane, ďakujem ti za mojich rodičov“. Ostatní zopakujú spoločne: „Ďakujeme ti Pane“. Zo začiatku si každý pripraví dve až tri poďakovania Bohu a môže sa ísť postupne po jednom. Neskôr v príprave môže byť už modlitba spontánna a každý môže chváliť Boha alebo mu ďakovať podľa toho, čo mu spontánne príde na myseľ.

Po 5-10 minútovej modlitbe môže nasledovať čas „zdieľania života“. Každý postupne krátko povie, čo má nové v živote, ako sa mu darí v škole a či sa mu darí modlitba. V tejto fáze je dobré ustrážiť čas, aby sa niekto príliš nerozhovoril a nedal druhým priestor. Na druhej strane môže z tohto „zdieľania“ vzísť aj téma stretnutia. Niečo zrazu začne zaujímať birmovancov a pýtajú sa animátora. Takýto živý rozhovor je pre birmovanecké stretnutia ideálny.

Úspech prípravy na birmovku je takmer priamo úmerný tomu, ako sa nám podarí birmovancov nadchnúť pre život s Bohom. Je dôležité, aby sa na každom stretnutí rozbehla diskusia. Iba tak sa aktívne zapoja do rozhovorov. Ich aktivita znamená, že sa zaujímajú o témy, ktoré s nimi preberáme.

Inokedy môže prebiehať téma stretnutí podľa materiálov prípravy na birmovku. Môže ísť napríklad o YOUCAT – Birmovanci, alebo iné dostupné materiály na www.martindom.sk, www.zksm.sk, prípadne iné knižné publikácie alebo vyplňovacie zošity.

Môžete si pomôcť **Bibliou 1SLOVO**, ktorá bola vytvorená pre mladých a je plná príbehov mladých o tom ako spoznali Boha. Je možné použiť **1SLOVO VÝZVU** - materiál prípravy pre začínajúcich kresťanov, ako sú napr. birmovanci. Portál www.misiefilmom.sk je tiež plný podnetných videí a príbehov o spoznaní Boha.

Každé stretnutie by malo obsahovať nejakú tému o ktorej sa animátor rozpráva s birmovancami. Animátor si môže prichystať aj krátku prednášku a po nej rozprúdiť diskusiu. Nie je veľmi ideálne skákať z témy do témy. Debatovať o modlitbe, Bohu, športe, vzťahoch a podobne. V rámci prípravy by bolo dobré prebrať evanjelizačné témy o Božej láske, hriechu, Ježišovi, spáse, Duchu Svätom, o osobnom vzťahu s Bohom. Ale nemalo by zostať iba pri čisto duchovných témach. Môžete sa rozprávať o športe, hudbe, priateľstvách, „chodení“. O tom, ako v týchto bežných okolnostiach života žiť kresťanstvo. Tiež je možné prečítať na pokračovanie jedno evanjelium o živote Ježiša Krista.

Na záver stretnutia je dobré pomodliť sa podobným spôsobom ako na začiatku. V modlitbe na záver sa môžeme venovať prosbám. „Bože, prosím ťa o uzdravenie.“ „Pane, pomáhaj mi pri písomke.“ Prípadne sa tiež pomodliť „Otče náš, Zdravas a Sláva.“

**Na záver zopakujeme
to najdôležitejšie.
Dajme si otázky:**

či je birmovanec intímnejšie zjednotený s Kristom,

či má živšiu dôvernosť s Duchom Svätým,

*či sme prebudili vedomie príslušnosti k Cirkvi a k farskému
spoločenstvu.*

*Ak na všetky tri otázky dokážeme odpovedať „áno“, prípravu
sme vykonali dobre.*

